

16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2025

† Κυριακή ΙΖ' Λουκά (τοῦ Ἀσώτου).

Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦχος α', ἑωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

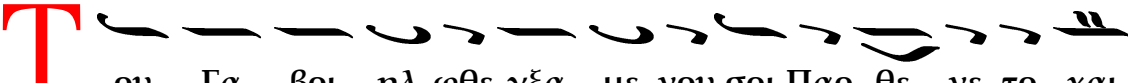
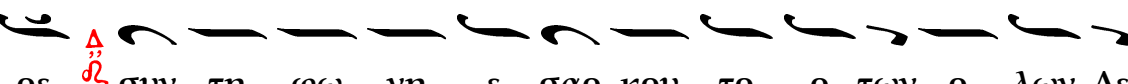

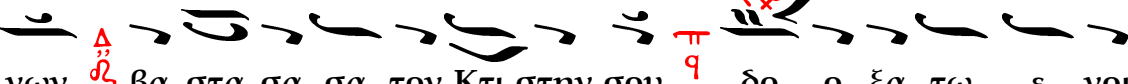
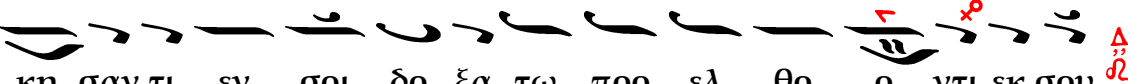

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{\eta}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με

νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει α σου δοοξατη οικονομια σου μο νε

 φιλανθρωω πε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε το χαι

 ρε συντηφωνη εσαρκου τοτων ολων Δε

 σποοτης εν σοι τη αγια Κιβωτω ως εφη ο

 δικαιος Δαβιδ εδειχθησπλατυτε ερατωνουρα

 νων βαστασασα τον Κτιστην σου δοοξατω ενοι

 κησαντι εν σοι δοξατω προελθο οντι εκ σου

 δοξατω ελευθερωσαντι ημας δια του τοο

 κς σου ου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε

Tον ταφον σου σωτηρσρατιωταιτη ρεντες νε

κροι τη αστραπη του οφθηντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων

Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θανονταςως μο νος φι λανθρωπος

Και νυν. Θεοτοχίον.

Μη τε ρα σε Θε ου ε πι στα με θα παντες
Παρ θε νον αλ η θως και με τα το κον φα νει σαν
οι πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα

θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι
 προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις
 σω τη ρι αντην μο νην Πα να μω μον

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

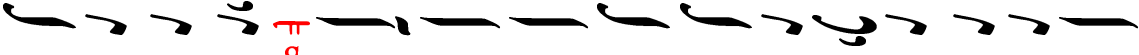
Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τον αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυτ τον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου

Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
 των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος

 α νεστηστρι η μερος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ

 εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα

 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα

 θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου δο

 ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Κε ρ

M α ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α

 να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει

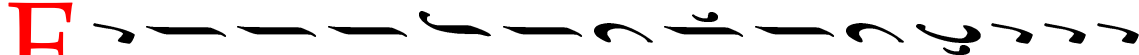
 νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και

 θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη

 ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α

 και σω ζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σ^{u q}

Μυροφοοροι γυναιαικες με τα μυρων

ελθ^{u q}σαι προς το μνημα σ^{u q} σωτηρ εν η χ^{u q}σιν

το Αγγε ελ^{u q} προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τ^{u q} μνη η μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνη^{u q}σμεν Πατε ερα και τον τ^{u q}σ τ^{u q}

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^{π ρ}

Τ οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται ^{Δ ρ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^{π ρ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{Δ ρ} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{Δ ρ}

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω ^{π ρ} δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^{π ρ}

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων ^{Δ ρ} α
ρε ταις εκ λαμπρνον ο Θε ος ι να υ μνω σε ^{π ρ}

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον ^Δ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας ^π

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ ευ φρα νθη μου το πνευ
μα συ γχαι ρει η καρ δι α ^π

Ε πι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των ^Δ κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι ^π

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δειπρο
σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σειαλλ
ουπρο σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι
εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι
εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν
Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος $\underline{\omega\alpha} \Delta\iota - \Theta$

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον $\underline{\omega\alpha}$

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον $\underline{\omega\alpha}$

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η $\underline{\omega\alpha}$ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον $\underline{\omega\alpha}$

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς

τὸ ὄρος οὐ ἔτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρων σθ ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδω γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω δω δω δω δω δω γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλὰ ἐετηδεσποοτα χ

Ρ αντιειςμευσωπωκαικαθαρισθηησο
μαι 6

Α κουτιειςμοιαγαλλιασινκαιευφρο
συνηναγαλλιασονταιοστεατεταπεινωμε

να 6

Α ποσρεψοντοπροσωπονσαποτωνα
μαρτιωνμυ 6 καιπασαστασανομιασμυεξαλει

ψον 6

Κ αρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος 6 καιπνευμαευθεσηγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μυ 6

Μ ηαπορριψησμεαποτπροσωπασ 6 και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

μῆ

Α ποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη

ρι ου σου και πνευματι η γεμο νικω στη ριξον

με

Δ ιδαξω α νο μους τας οδους σου και α σε

βεις επι σε επι στρεψοσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θεος ο Θεος της

σωτη ρι ιας μη αγαλλια σε ται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κ υρι ε τα χει λη μου ανοιξεις και το

στομα μη αναγγει λει την αι νεσιν σου

Ο τι ει η θελη σας θυσι αν εδωκα αν

ο λο καυτω ματα ουκ ευδοκησεις

Η υσια τω Θεω πνευμα συν τε τριμ μενον

καρδι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πεινω με νην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σς να ον φε ρων τσ σω μα τος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βας θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

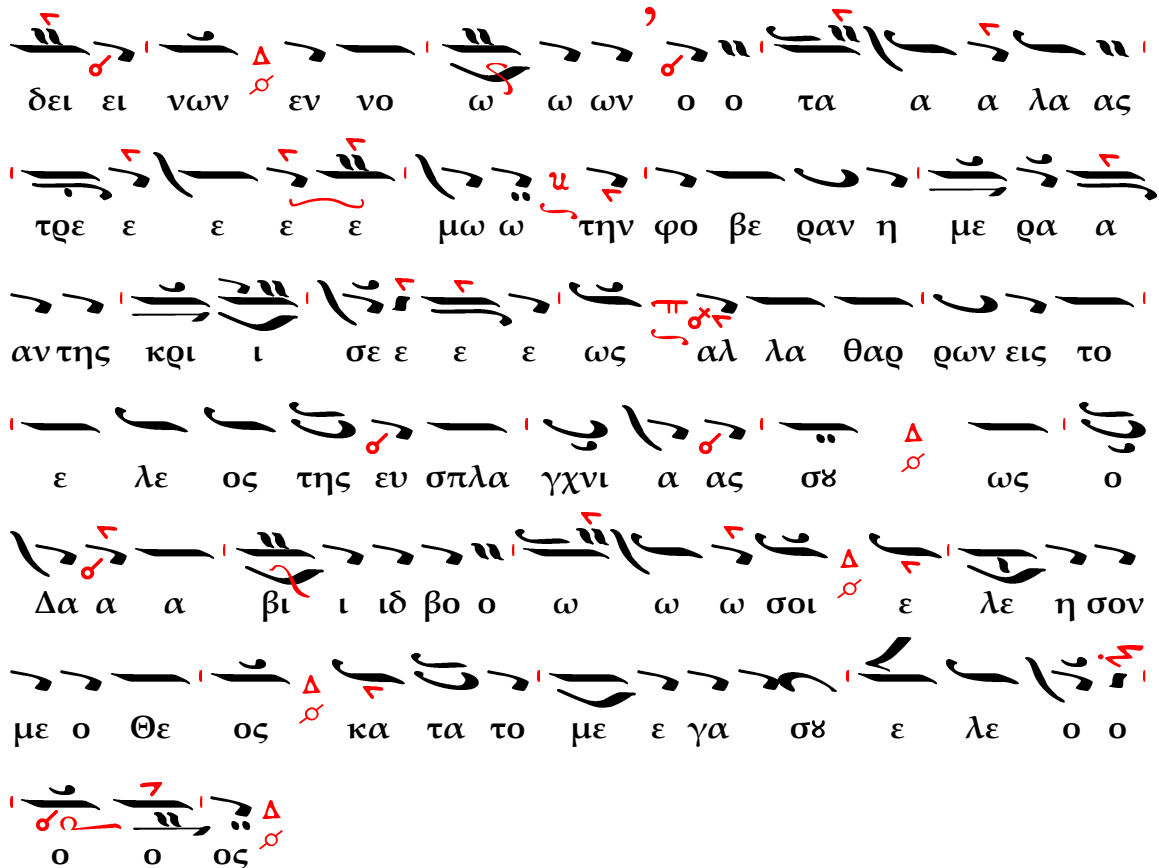
Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ α πλη η η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσοῦ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν

Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὄλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθη, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἡμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἄγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἡμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνύμφευτε ἄγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν,

προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκειίας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρίν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλίας, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης. (~†307-309)

Στίχ. Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,

Καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,

Βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,

Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,

Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτὰς Μαρτύρων,

Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἐκτη καὶ δεκάτη ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωματῶν, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων

πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὠρμητο, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῶ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἥλιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτιμηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου, τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει (δ' αἰ.). καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ ἐπισκόπου Σοφηνῆς (†422), τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὄνόματι τῶν μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλήσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῶ παραστάς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσiais ἀξιωθεὶς, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὄνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνους ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἧ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†404)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†449)

Στίχ. Σκώλοις νοητοῖς οὐχὶ προσκόψας πόδας,
Ὁ Φλαβιανὸς μέχρι σοῦ, Θεέ, τρέχει.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενεῖα περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ τοῦ ἐρημίτου.

Στίχ. Ζωῆς ματαιίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἐξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν

αὐτῷ, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθειγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρώφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώη σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δὴ τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ προκέηται τοῖς ὀρᾶν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἐλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἐδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιούς ἐν ὄλοις ἐξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινά, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφροντίδος ἔλαβεν, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς μακαρίας Μαρίας τῆς νέας, τῆς ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης. (Θ' αἰ.)

Στίχ. Ἄρασα σταυρὸν βαρὺν συκοφαντίας
Ἐν Βιζύῃ ἤθλησε σοφῶς Μαρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ὀνέστου (Honestus), κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν Ἰσπανίᾳ. (†270)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ὁμολογητοῦ Φαυστίνου (Faustinus), ἐπισκόπου Βρεσκίας (Brescia) ἐν Ἰταλίᾳ. (†381)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Τάνκωνος (Tanco), ἐπισκόπου Βερδένου (Werden) ἐν Γερμανίᾳ, λόγχῃ τελειωθέντος ὑπὸ τῶν βαρβάρων. (†815)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, μητροπολίτου Μόσχας καὶ ἀποστόλου τῶν Ἀλταίῶν. (†1926)

Στίχ. Εὐαγγελιστὴς πρότερον Ἀλταίῶν,
Ἐποίμανε Μακάριος εἶτα Μόσχαν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἶτις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠχος Πα ρ

ᾠδὴ α'

Την Μω σε ως ω δην α να λα βε σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ςης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος με θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ᾠδὴ γ'

Στει ει ρω θεν τα μβ τον νβν κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τωρ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σ

ᾠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νβ Σβ γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ ττε βο ων την
α κο ην σβ α κη κο α και ε φο βη θην ο
ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρβς α γι ου κα
τα σκι ι ου ε πε δη μη σας χρι ςε

ὠδὴ ε΄

Tης νυκτος διελθῆς ἡ ἡγγικεν ἡ ἡμερα
καὶ τὸ φῶς τῶ κόσμῳ ἐπέλαμψε διὰ
τοῦ οὐτοῦ μνησεταγματὰ Ἀγγελῶν καὶ
δοξολογῆσαι Χριστὸν Θεόν

ὠδὴ ς΄

Bυθῶν ἀμαρτημάτων συνέχομαι σωτηρῆ
καὶ ἐν πελάγει τῆ βίβου θιζομαι ἀλλ
ὡσπερ τὸν Ἰωάννην ἐκ τῆ θήρας καμῶν
παθῶν ἀναγαγε καὶ διὰσωσον με

ὠδὴ ζ΄

Tὰ χερσὶν ἡμῶν μὲν οὐκ ἔστιν ἰσχύς
καμίνων ἐχούρων βοῶντες εὐλοο
γῆτος εἰς Θεόν ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
κρίσει ἐπέληγα γὰρ ταῦτα πάντα δι
ἀτῶν ἀμαρτημάτων οὐπερ ὑμνήτος καὶ
δοξα σμενος εἰς πάντας αἰῶνας

ὠδὴ ἡ'

✠ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υ περ υ ψην τεσ αυτον εις τες αι ω νας

Τον εν τη βα τω Μω ση της Παρ θε ε ν8 το

θαυ μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε υμ νει τε ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψ8

τε εις παν τας τες αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κ8σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

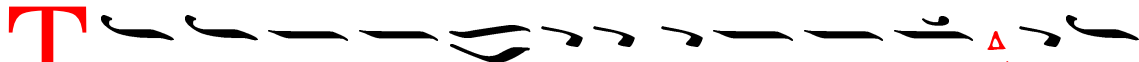

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 οτοκον σε εμεγαλυνομεν

6

Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 οτοκον σε εμεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Tων γηγενων τις η κσσει τοι ου τον
 η τις εωρακε ποτε οτι Παρθενος ευ
 ρεθη εν γαζρι εχσσαι και ανωδυνως το
 βρεεφος απο τε κσσαι τοι ου τον σστο θαν
 μα και σε αγνη θεοκυηητορ Μαριαμεγα

λυ νο με ε εν

Τ^{Πα}ων γη γε ε νων τις η η κχ ς σε τοι οι

ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα

κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ

ρε ε ε θη εν γα ζρι ε χς ς σα και α νω

δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α

πο ο τε κς ς ς ς σα τοι ου ου τον σου

το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο

κυ υ η το ορ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ

νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Αγιος Κυριος ο ο θε ο ος ημων (δίζ)

Αγιος Κυριος ο θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυριον τον θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Α'.

Ἦχος Ψ Βου-Θ.

Τ οισ Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει
Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα
σθαι λε γοντα ε ε ξη σι ι αν λα βειντων α νω ω
και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα
πτι ζειν ει εις το ο ο νομα Πα α τρος ε ε θνη
πα αν τα και τϛ Υι ς ς ς ς και Α γι
ς Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μν σταις ω
ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ας

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Ψ Βου-Θ.

Τ ον πλϛτον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το ος
ο α α θλι ος α πο δη μη σα ας α χρει ει ει ως

κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως ζη σας
δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα δι
ο με Ε πι στρε ε φοντα ως περ τον α σω τον
δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον

Ε σκορ πι σα τον πλ ς τον σς εκ δα πα
νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι
ι ι οις κα θυ πε τα γην ο τα α λας αλ λα
Σω τηρ πα νε ευ σπλαγχνε τον α σω το ον οικτει ει
ρη σον και ρυ πω θεν τα κα α θα ρον την προ
την α πο δι δς ς μοι στο λην της σης βα α σι
λει ει ας

Α γι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε
ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ
ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον σον Υι
ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τις δς ς λοις
σς η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο ταν κα

θι ση τϠ κρι ι ναι ^Δ το κατ α ξι α αν ε
κα α στϠ ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

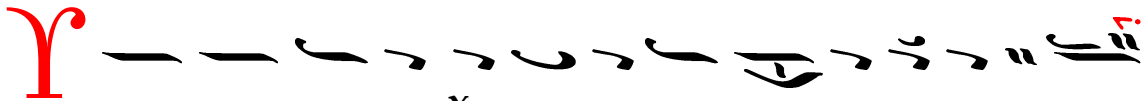
Ἦχος ᾠ Πα ρ

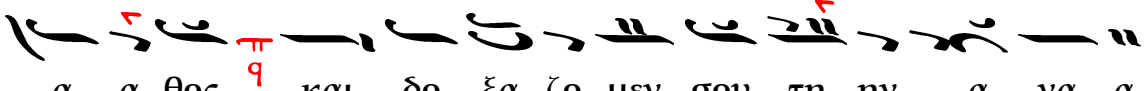
Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του ^π αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^π Σοι προ ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^π δο ξα

αυ τη ε σται ^χ πα σι ^π τοις ο σι ι οις α α αυ
τϠ ^π

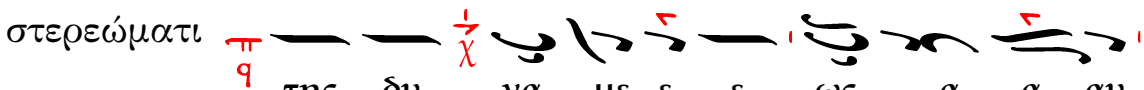

 μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

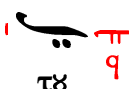
 α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

 α α στα α α σιν

Στίχ. β'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι

 της δυ να με ε ε ως α α αυ

 τϵ

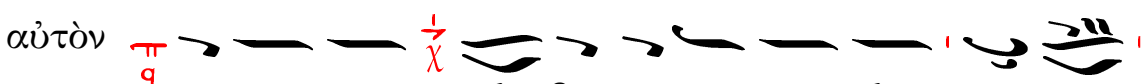
 σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

 να τον καταρ γη η σας και α να στας ε εκτων νε ε ε

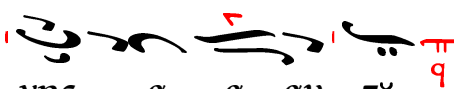

 κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

 ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν

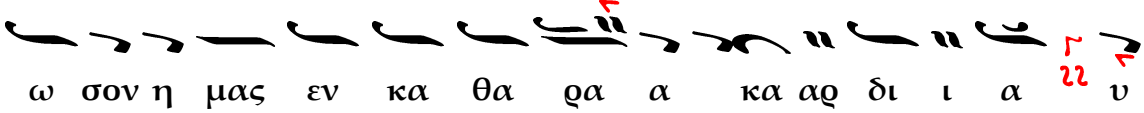
 κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

 νης α α αυ τϵ

 τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

 να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

 ω στον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α

 μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

Tην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

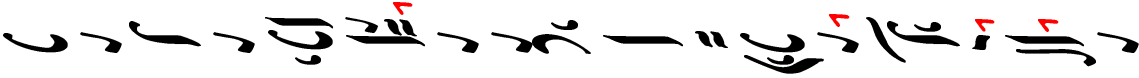
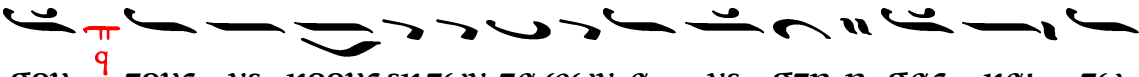
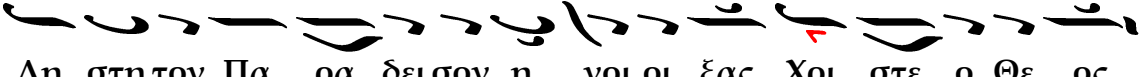

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Oτε προ ση λω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου

το τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου

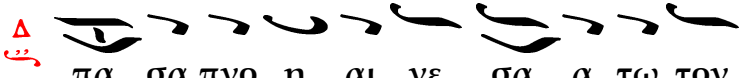
ε ε ε εχ θρου η κτι σις ε ε ε σα α λε

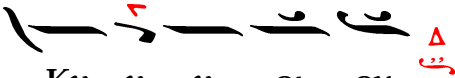
ε ευ θη τω φο ο ο βω ω ω ω σου και ο

 Α δης ε σκυ λευ θη η τω κρα α α α τει ει ει ει

 σου τους νε κρους εκ των τα φων α νε στη η σας και τω

 Λη στη τον Πα ρα δεισον η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος

 η μων δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. 7'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον

Tην τ8 Α σω ω ω τ8 8 φω ω ω νην

 προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α

 αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σ8 8 α

 γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

 τον πλ8 8 8 τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α

 τω ω ω ων σ8 αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

 8 8ν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

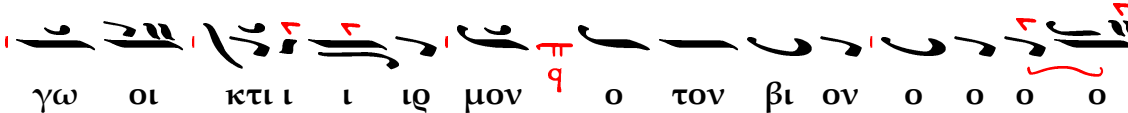

 ον με

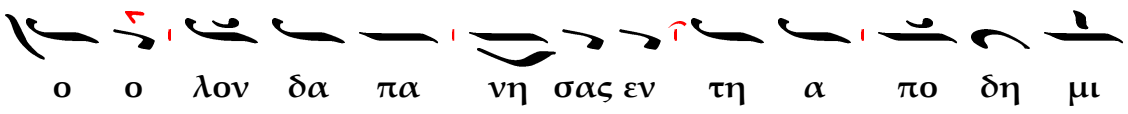
ᾠχος Πα ϕ

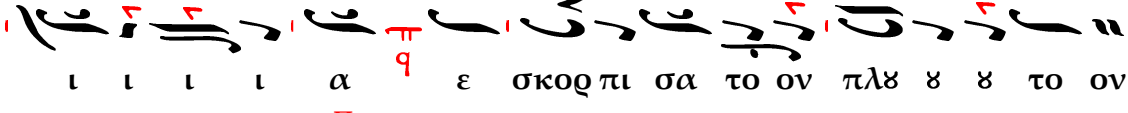
Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ

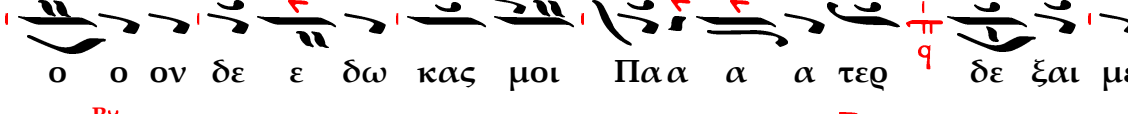
ἐπιλάβη των πε νη των Σου ει εις τε ε ε ε ε λος

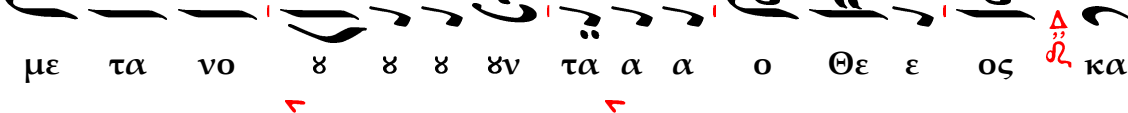
Ω ς ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα

 γω οι κτι ι ι ι ο μον ο τον βι ον ο ο ο ο

 ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι

 ι ι ι ι α ε σκορ πι σα τον πλ ς ς τον

 ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α α α τερ δε ξαι με

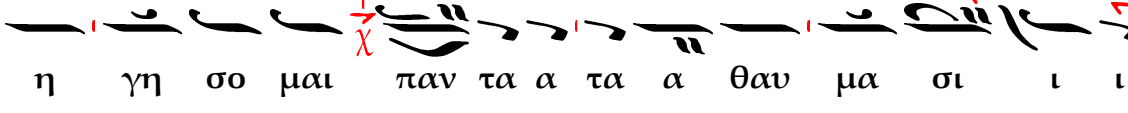
 με τα νο ς ς ς εν τα α ο Θε ε ος και

 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ᾠχος Νη ς

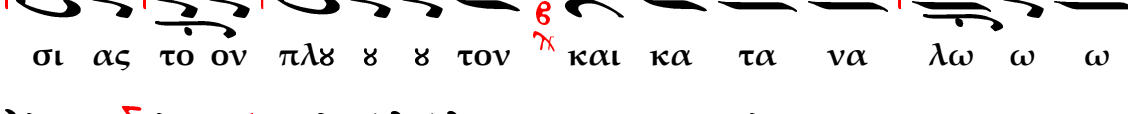
Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,

 δι

 η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι

 α α α α σ

Δ α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου

 σι ας τον πλ ς ς τον και κα τα να λω ω ω

 ω ω σας ε ρη μος γε ε γο ο να εν τη χω ρα

οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι
 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα
 τς των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο
 ω ω ω σοι τω οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι η
 η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και ε νω ω
 ω ω πι ι ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α ξι
 ι ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο ο ος
 σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να
 των μι ι ι σθι ω ων ος ο θε ο ο ος και ε ε
 λε η η η σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
 κρυ υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο ος

μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
 δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
 βα α ασι λει ει α α α ας σθ ο εχ θρος
 ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος ε γυμνω σε
 ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μβ τον
 πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α
 ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι
 ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α
 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο
 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω
 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου ο
 δι ε με ε ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας α
 χρα ντς σθ χει ρας α α α πλω ω ω σας ι
 να τξ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση
 ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο λην
 ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο νος πο ο

λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεοτόκε Παρθεένε, διὰ γὰρ τῆς σαρκωθεῖντος ὁ ἀδής ηχμαλωτίζαι ὀδύνη ἀνακλήται, ἡ κατὰ ρα νενεκρωται ἡ εὐαηλευθερωται ὁ θάνατος τε θάνατά ται καὶ ἡ μεις ἐζῶ ὁ ποιηθημέν διὸ ἀνυμνῶντες βοῶ ὡς ἐν εὐλογητοῦ Χριστοῦ ὁ Θεοῦ ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δοξάζοι σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξάζοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς δοξάζεν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκῆσας

κι α ^π₉

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ_{δλ} προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₉ δι

α την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τος ^Δ_{δλ} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες ^Δ_{δλ} Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ_{δλ} ο κα θη μενος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ_{δλ} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην ^π₉

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
ταν τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α
μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}ε

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tου λιθου σφραγι σθεντος υ πο των I ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα ^Δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
φι λα αν θρωω πε ^π τὸ τέλος πε ε ε ε ^π

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

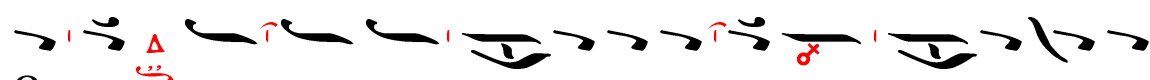
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος 2 Δι - θ

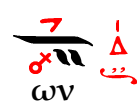
Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

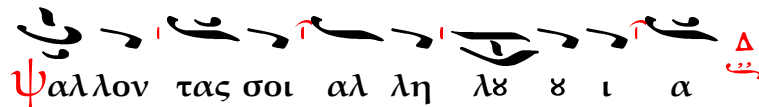

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Tου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη

βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρω ω πε

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

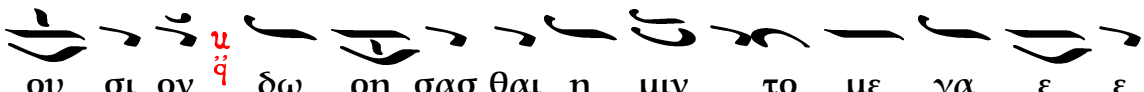

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος Ϛ Πα ϕ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης^Δ δι α βι ι ὀ πα τη ρ η
μων^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να^Δ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων^Π α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρω γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ^Π ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα^Δ
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος^Π

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

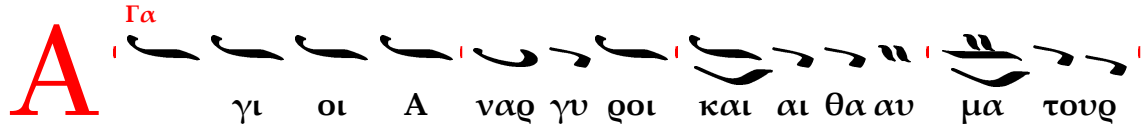
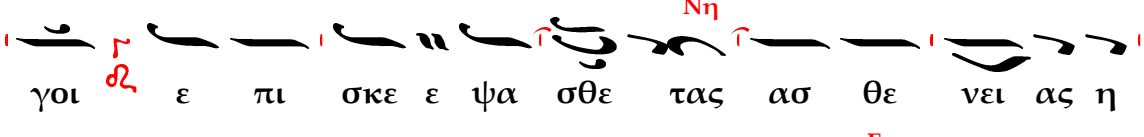
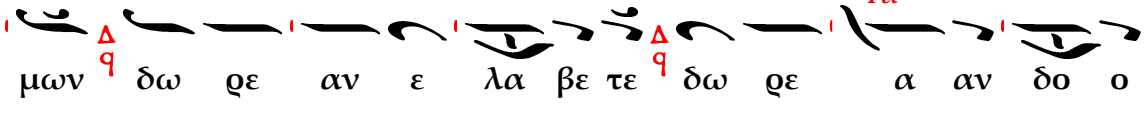

Θείας πίστεως. ᾠχος Ϛ Γα ϕ

Η^{Γα} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες^{Νη} δη μοις^{Γα}
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος^{Γα} Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ὀ τεσσα α ρα κο ον τα^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ δα τος εν δο ξοι^Π δο κι μα σθεν τες λα μ πρω ως ε^{Πα}

 δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

 ου σι ον ^α δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε

 λε ος ^Γ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

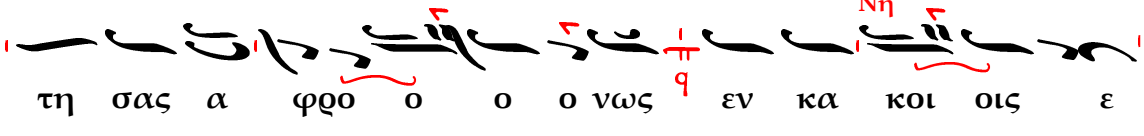
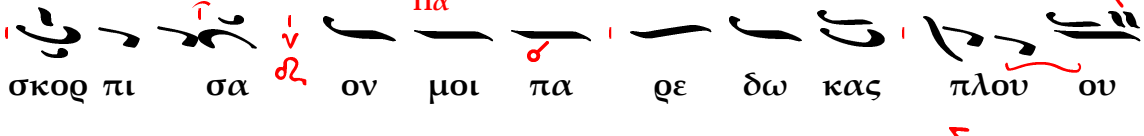
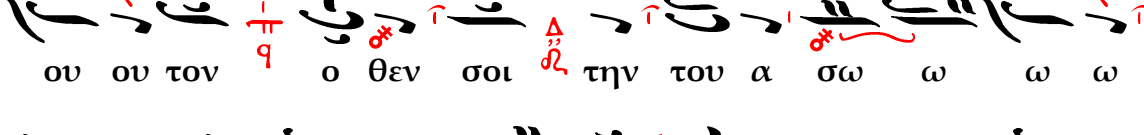

Ἦχος ^π ^δ ^ζ Γα ρ

A ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ^Γ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν ^Γ

Κοντάκιον Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος ^π ^δ ^ζ Πα ρ

T ^{Πα} ης πα τρω ω ^{Νη} ας δο ξης σθ ^δ α πο σκι ρ

 τη σας α φρο ο ο ο νως ^π εν κα κοι οις ε

 σκο ρ πι σα ^δ ον μοι πα ρε δω κας πλου ου

 ου ου τον ^π ο θεν σοι ^Δ την του α σω ω ω ω

 του ^Δ φω νην προ σφε ε ρω ^π η μα ρ τον ^Δ ε νω πι

ο ο ο ον σου Πα τερ οι κτι ιο μον δε ξαι
 με με τα νο ου ου ον τα και ποι η σον με ως ε
 να των μι σθι ων σδ ς ς ς ς ς
 * * *

Ἕτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου (+ 1819).

Ἦχος Ϛ Πα ϕ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος **Α** α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρο ο ος **Α** α γι ι ο ος α θα α να α
 το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Α γι ος ι σχυ ρο ο ος **Α** α γι ο ος α
 θα α να α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η
 μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και **Α** γι ω
 ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἑ Πα ρ

υε ε Δυ υ υ υ να α α α μιν

A Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο

Μ Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο

Μ Πα ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α να α α α υε ε Α θα α α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο ο ο (1*) Μ ο ο

ο ο ο ο ος

E Πα λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

ο ον η μα α ας

1) και ἄλλως

ο ο ος Ε ε

(ια Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, Ι.Α.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

Ν ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο
ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ Κε α λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

E Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N Πα ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α

να α α μισ

A Πα α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α χα α α

α Α α θα α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

α α να τ ο ο ζ ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο ο

ος

Ε λε ε ε ε η η η η η η ζ η η η

η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον

 να α ιε α α θα α α α να

α τ ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε

κλπ.
 η

2) Καὶ οὕτω:

 να τ ο ο ος Ε λε ε ε ε ε

κλπ.
 ε ε η

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἦγουν κράτημα εἰς ἦχον ςζ.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

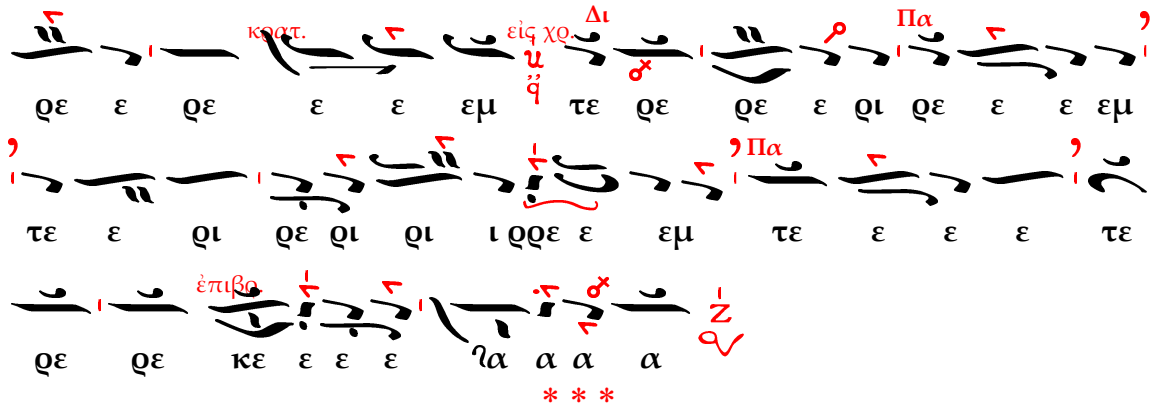
Ε λε ε ε ε η η η η η η

σο ο ο ο ν η η μα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρθ' Ζω

Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
 ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
 ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρε ρι
 ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρε
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

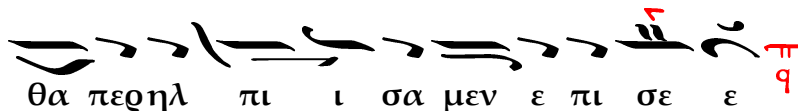
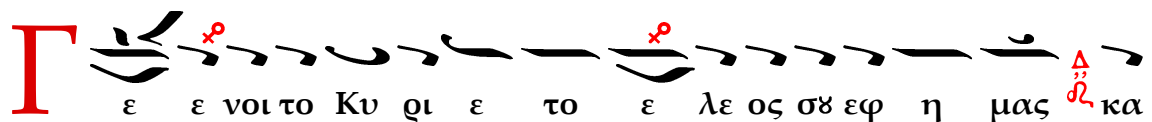
(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ' 22)

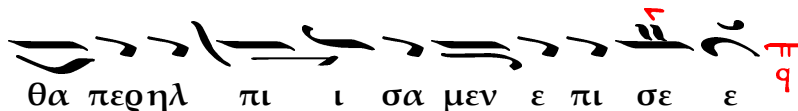
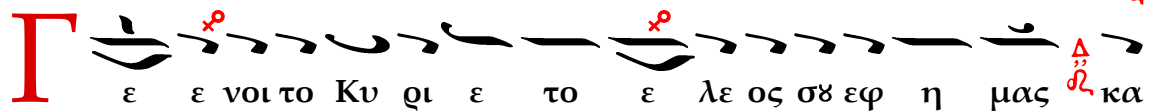
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

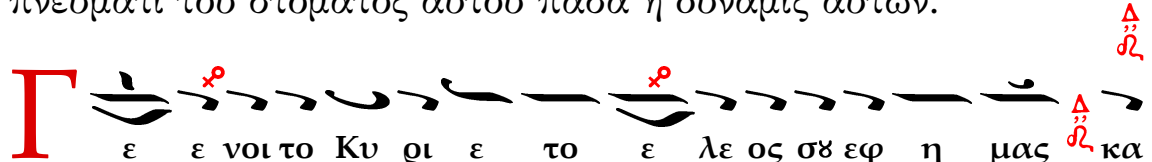
Ἦχος 4 Πα ϕ

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Δ

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Δ

 θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε ⁷/₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ⁴/₉ Κε δ

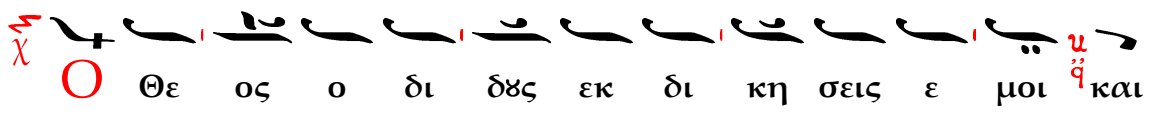
A ^{Ha}

 λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^u/_q **A** ^{Ke}

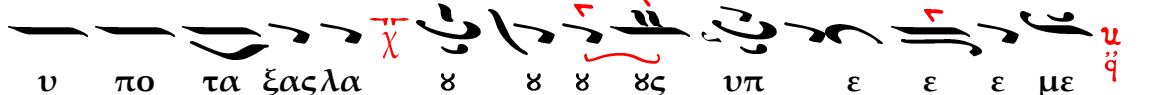
 ϑ ï ï ï ï α ^u/_q **A** α α α λληη λϑ ϑ ϑ

χ

 ϑ ϑ ï ï ï ï α ^u/_q

Ο

 Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι ^u/_q και

 υ πο τα ξαςλα ^χ ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με ^u/_q

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Με γα λυ νων τας σω τη ρι ας τϑ βα σι λε
 ως αυ τϑ και ποι ων ε λε ος τω χρι στω ω
 α α α αυ τϑ
A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α α α
 * * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἴσχυρὸς τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον

εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἦχος ἰὶ Δι. ς

ο ξα α σοι Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι Δ

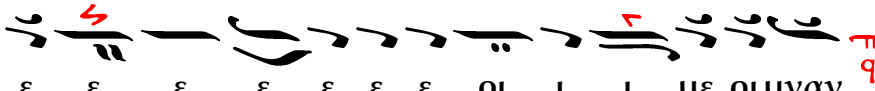
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

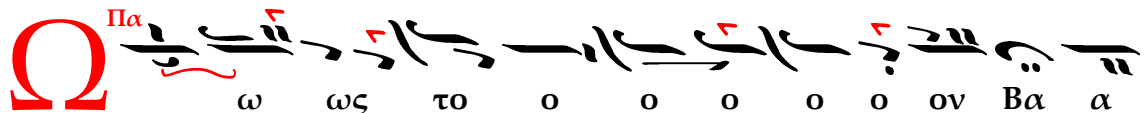
Ἦχος ᾠ Πα ρ

δλ-ε' γκ

Ο Πα
ι τα α α α α α α α α α α
Μ
Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
Ζω
ρου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι
Δι
ι ι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
Πα
ι ι ι ι ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι
Πα
τη η η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι
Δι
οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
Κε
ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
Δι
α α α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι
Πα
ι ι ι τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ
Ζω
υ υ μνο ο ον προ σα α α α α α δο ο ο ο
Μ
ον τε ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω τι
Πα
ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι ι κη η η η η
Ζω
η η ην α πο θω ω ω με θα α με ε
Πα

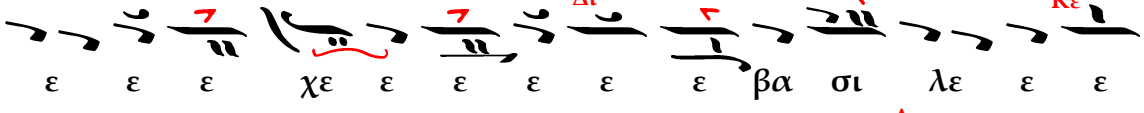
 ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ριμναν

Ω^{Πα}

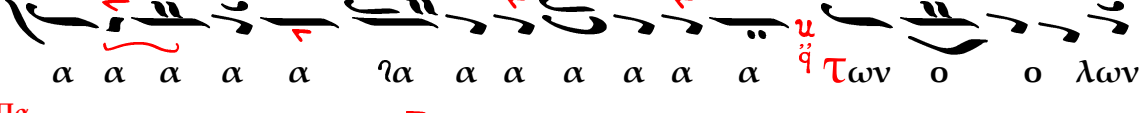
 ω ως το ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α

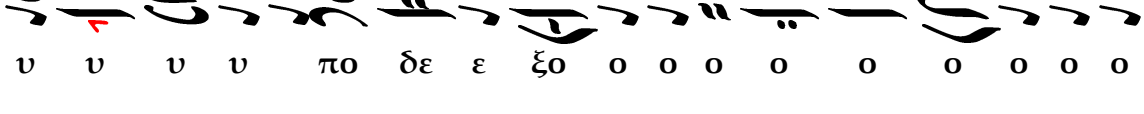
 α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

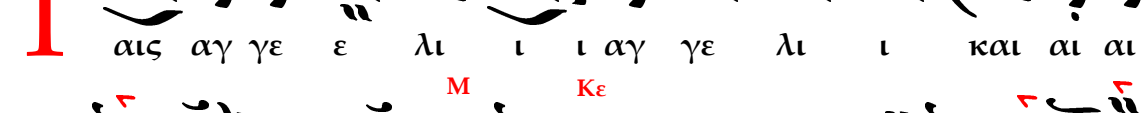
 α α α α α ηα α α α α α α των ο ο λων

Πα

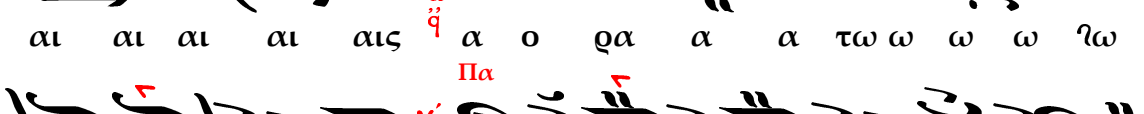
 υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

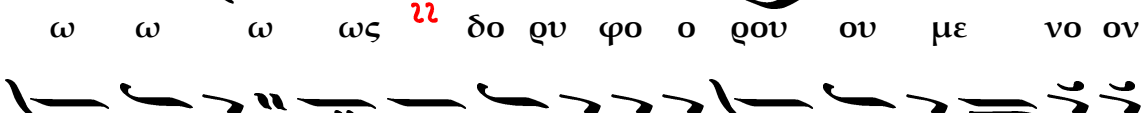
 με ε ε ε ε νοι

Τ^{Πα}

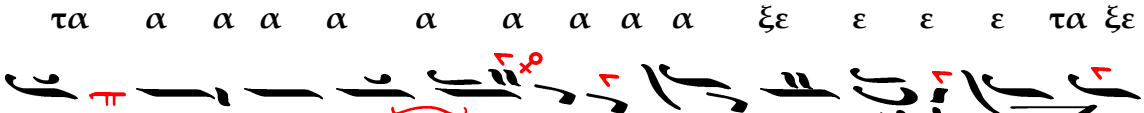
 αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

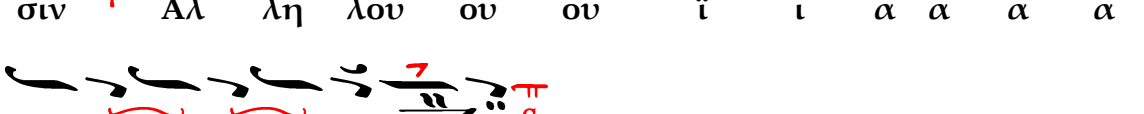
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ηω

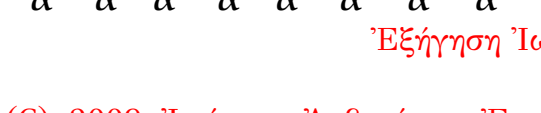
 ω ω ω ως δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

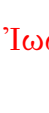

 τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

 σιν Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

 α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 2 2}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 2 2}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε _{Δ 2 2}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 2 2}

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε _{Δ 2 2}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε _{2 2}

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σθ ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς ₉

μὲ ^{Δι} Κυ ρι ος ^{Πα} ςε ρε ε ω μα α α μὲ και
 κα τα φυ γη η η η μὲ και αι ρυ υ ςη ης
 μὲ ^Π
A ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μὲ ^{Δι} Κυ ρι
 ος ςε ρε ω μα α α α μὲ ς ς ς ς ^{Δι}
 και ^Μ κα α τα φυ υ γη η η η η μὲ και αι
 ρυ υ υ υ ςη η η ης μὲ ^Π
Π ^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α
 χω ω ρι ι ςον ^Π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϑ Πνευ μα το ος σϑ

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης σϑ ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι σι ος ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι

σι ος

A^M α μην **Π**⁹
A^M Πα α α α μη η η η η η η η η **Π**⁹
Σ^{Πα} ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν **Π**⁹ σε
 Ευ λο γς ς ς ς ς μεν **Δι**<sup>Π⁹ σοι ευ χα ρι
 στς ς μεν Κυ υ ρι ι ε **Πα**^Δ και δε ο
 με θα α σς **Δ**⁹ ο Θε ε ο ος η η μων **Π**⁹</sup>

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 σήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αῤπς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

A^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως **Δ**⁹
Δι μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον **Π**⁹
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τς ς Θε ε ε ς
 ς ς η η η μω ων **Π**⁹ την τι μι ω τε ραν των Χε

ρ ς ς βι μι ^{Δι} και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι ^{Δι} την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^{Πα} Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κ ς ς σα αν ^{Δι} την
 ο οντως Θε ο το ο κ ον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν ^{Πα}

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{1}{9}$ Πα ρ

^{Πα} Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως ^{Πα}
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κ ον ^{Πα} την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον ^{Κε} και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον ^{Δι} και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων ^{Κε} την τι μι ι ω
^{Κε} τε ε ε ε ραν ^{Πα} των Χε ρου ου ου βι ι ι μι ^{Πα}

και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω
 ως Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου
 ου ου ου σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε
 με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι
 ςον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον
 και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω

ω ων την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
 ρα βι μι και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
 ραν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φι ι ι μι την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κρ ρ ρ σα α
 α αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο
 ο ο κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' ἔτος ,αηπδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.

Ἐντεγράφη ,αηγ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῶν κατὰ κόσμον γενεθλίων μου.

I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
 την α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον

Δι και αι πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α τσ ς Θε ε
 ς ς ς ς ς η η η η μων τη η ην τι ι
 μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς
 βι μι και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 Πα α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην
 α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
 ο ο ο γο ο ο τε ε ε κσ ς ς ς σαν
 Δι την ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο
 Πα ον σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α
 Μ Πα λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 Μ Πα ε ε ε εν

(κθ' Ἰουλίου - δ' Αὐγ. βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρικῇ
 τοὺς σοὺς ὑμνοῦντας φύλαττε τοὺς ἐν Ἀμερικῇ.

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος